

Oponentský posudek

Markéta Milerová:

Český spolek pro komorní hudbu a jeho místo v kontextu provádění komorní hudby v českých zemích v letech 1918–1953 / Czech Society for Chamber Music: Its Place in the Context of Chamber Music Performing Tradition in Czech Lands 1918–1953

Diplomová práce

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Ústav hudební vědy, Praha 2019

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.

Rozsah práce: 120 s.

V diplomové práci navazuje Markéta Milerová na svou práci bakalářskou z roku 2017, v níž se zabývala Českým spolkem pro komorní hudbu a jeho významem pro českou hudbu mezi lety 1894–1918. Záměr pokračovat ve výzkumu historie spolku a jeho zhodnocení se jeví jako logická a zároveň velmi vítaná volba, neboť vědeckou reflexi své víc jako stoleté existence Český spolek pro komorní hudbu (ČSKH) dosud postrádá. Autorka se tentokrát zaměřila na období let 1918–1953 a – jak ostatně deklarovala v názvu práce – pokusila se o zhodnocení činnosti ČSKH v širším kontextu.

Struktura diplomové práce je přehledná: výklad postupuje od shrnutí stavu bádání o ČSKH a dalších pražských i mimopražských spolcích přes kapitolu o „pramenné situaci ČSKH“ a stručnou rekapitulaci bakalářské práce ke stěžejnímu pojednání o historii ČSKH ve vymezeném období 1918–1953. Interval let 1918–1953 rozčlenila diplomantka na šest různě dlouhých úseků, periodizace však smysluplně vychází jak z obecných historických událostí (1918, 1939, 1945, 1948), tak z vnitřních organizačních nebo dramaturgických změn ve spolku. V rámci jednotlivých časových úseků byl vždy dodržen týž hodnotící postup (obecné vývojové tendence – organizační struktura – dramaturgie koncertů – interpreti). U procentuálních přehledů bych uvítala názorné grafy, např. formou příloh. Zvláště je vyčleněna kapitola o soutěži na nové komorní skladby, kterou ČSKH vypisoval do roku 1945. Navazují krátké charakteristiky pražských a mimopražských spolků, tak či onak zaměřených na pěstování a provozování komorní hudby. V kapitole 7.3 pak autorka zobecňuje své poznatky a charakterizuje ČSKH jako velmi významného představitele tradicionalistické linie v koncertní dramaturgii; není to závěr nijak překvapivý, nicméně opřený o množství důkazů.

Markéta Milerová založila svůj výzkum na práci s prameny z archivu Českého spolku pro komorní hudbu a archivu České filharmonie, tedy tak, jak postupovala i v případě své práce bakalářské. Ačkoliv se zhodnocení materiálů z uvedených archivů zhostila velmi dobře, přece jen se zbytečně omezila tím, že až na výjimky nepracovala se zprávami v dobovém tisku, s memoáry, s korespondencí významných osobností spjatých s ČSKH a ani s dalšími muzejními sbírkami. Věřím, že na základě studia těchto archiválií a pramenů lze doplnit proluky v dochovaných koncertních programech, o nichž se autorka zmiňuje, v některých případech lze podle dobových kritik upřesnit sestavu hraných skladeb včetně přídavek a především, lze si udělat představu o tom, jak byly koncerty ČSKH a dalších podobných spolků přijímány kritikou i posluchači. Pohled na místo ČSKH v kontextu provádění komorní hudby v českých zemích v letech 1918–1953 by tedy mohl být komplexnější, než jak je v práci podán. Totéž platí i při zhodnocení soutěže ČSKH, kde postrádám např. stylovou charakteristiku oceněných skladeb, zmínku o jejich dalším koncertním uplatnění nebo vydávání. Širší záběr bych očekávala také ve výběru odborné literatury včetně hudebně sociologických statí, které autorka opomenula úplně.

Přes vyslovené připomínky považuji předloženou diplomovou práci za přínosnou pro výzkum činnosti ČSKH. Zvláště oceňuji skutečně vysokou kulturu jazyka, jímž je psána, a to stylistickou i gramatickou, formální úpravu a diplomantčinu pečlivost (překlepy a omyly jsou ojedinělé).

Doporučuji proto práci k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat **velmi dobře**.

PhDr. Dagmar Štefancová

V Praze 10. 6. 2019